

การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำมาตราแม่ ก ของนักเรียนออทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อจอหรรษาพาระบดร่วมกับแบบฝึกหัด*

DEVELOPING THE WRITE SPELLING ABILITY OF STUDENTS WITH AUTISM GRADE 6 USING FUN SCREEN MEDIA TO LEAD SPELLING ALONG WITH EXERCISE

นรุดีญา กาเรง¹, รักษณา หยดย้อย², พรรณรงค์ ฐิติพรวนิช³
Nurdeeyana Kareng¹, RaksinaYodyoi², Pannarong Titipornwanich³
คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา^{1,2,3}
Faculty of Education, Songkhla Rajabhat University^{1,2,3}
Email : 644193011@parichat.skru.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำมาตราแม่ ก ของนักเรียนออทิสติก โดยใช้สื่อจอหรรษาพาระบดร่วมกับแบบฝึกหัด 2) เพื่อเปรียบเทียบ ความสามารถการเขียนสะกดคำก่อนและหลังการใช้สื่อจอหรรษาพาระบดร่วมกับแบบฝึกหัด กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนออทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา จำนวน 5 คน คัดเลือกแบบเจาะจงจากนักเรียนที่ผ่านการคัดกรอง โดยครุการศึกษาพิเศษ เครื่องมือวิจัยประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ 12 แผน แบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำ 10 ชุด แบบทดสอบการเขียนสะกดคำมาตราแม่ ก กา และสื่อจอหรรษาพาระบด ร่วมกับแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลด้วยค่ามัธยฐาน ค่าพิสัยควร์ไทล์ และทดสอบสมมุติฐานโดย The Wilcoxon Method-Pairs Signed-Ranks Test

ผลการวิจัยพบว่า 1) นักเรียนออทิสติกมีความสามารถการเขียนสะกดคำมาตราแม่ ก อยู่ในระดับดีมากหลังการใช้สื่อจอหรรษาพาระบดร่วมกับแบบฝึกหัด 2) ความสามารถการเขียนสะกดคำของนักเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 การวิจัยนี้ ชี้ให้เห็นว่าสื่อและแบบฝึกหัดที่ออกแบบเฉพาะสำหรับนักเรียนออทิสติกสามารถช่วยพัฒนาทักษะ การเขียนสะกดคำและการเรียนรู้ภาษาไทยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ : นักเรียนออทิสติก; ความสามารถการเขียนสะกดคำแม่ ก กา; สื่อจอหรรษาพาระบด ร่วมกับแบบฝึกหัด

*Received: January 14, 2025; Revised: April 11, 2025; Accepted: April 21, 2025

ABSTRACT

This study aimed to: 1) enhance the spelling ability of autistic students in the "Mae Kor Ga" category using the "fun screen media" multimedia combined with spelling exercises and 2) To compare spelling ability before and after using the "Jor-Hansa Pa-Sakod" media combined with exercises. The sample group consisted of five Grade 6 autistic students from Songkhla Phatthanapanya School, selected purposively from students screened by special education teachers during the first semester of the 2024 academic year. The research tools included 12 learning plans, 10 spelling exercises, a spelling test for the "Mae Kor Ga" category, and the "Using fun screen media" multimedia. Data were analyzed using median, interquartile range, and hypothesis testing with the Wilcoxon Method-Pairs Signed-Ranks Test.

The findings revealed that: 1) the spelling ability of autistic students in the "Mae Kor Ga" category improved to a very high level after using the multimedia combined with spelling exercises; 2) the students' spelling ability after the intervention was significantly higher than before, at the .05 statistical significance level. This research demonstrates that specially designed multimedia and exercises can effectively improve the spelling skills and language learning of autistic students.

Keywords : Autistic students; Spelling ability in "Mae Kor Ga": Fun screen media

1. ความสำคัญและที่มาของปัญหาที่ทำการวิจัย

หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน มุ่งพัฒนาผู้เรียนทุกคนซึ่งเป็นกำลังของชาติ ให้เป็นมนุษย์ที่มีความสมดุลทั้งด้านร่างกาย ความรู้ คุณธรรม มีจิตสำนึกรักในความเป็นพลเมืองไทยและเป็นพลโลก ยึดมั่นในการปกครองตามระบบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข มีความรู้และทักษะพื้นฐานรวมทั้ง เจตคติ ที่จำเป็นต่อการศึกษาในการประกอบอาชีพและการศึกษาตลอดชีวิต โดยมุ่งเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญบนพื้นฐาน ความเชื่อว่า ทุกคนสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) วิชาภาษาไทยเป็นหนึ่งในกลุ่มสาระที่มีความสำคัญที่สุด ในชีวิตประจำวันสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการ แสวงหาความรู้เพิ่มเติมได้ (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2533) ภาษาไทยคือภาษาประจำชาติเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของวัฒนธรรมไทย เป็นเครื่องมือที่สำคัญยิ่งของสังคมและประเทศชาติในการศึกษาร่วม สั่งสม สร้างสรรค์และถ่ายทอดศิลปวิทยาการทุกแขนง รวมทั้งสร้างความเป็นเอกรากช่องชาติไทยนับแต่อดีตจนปัจจุบัน ภาษาไทยจึงนับเป็นความภูมิใจของคนไทยทั้งชาติ และการที่ผู้เรียนจะนำความรู้วิชาภาษาไทย ไปใช้ประโยชน์ในชีวิตประจำวันนั้นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องได้รับการฝึกฝนทักษะทั้ง 4 ได้แก่ การฟัง พูด อ่าน และเขียน

ในบรรดาทักษะทั้งสี่ การเขียนเป็นทักษะการถ่ายทอดความคิดความรู้สึก และความเข้าใจของตนเองออกมาเป็นตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ ในการเรียนการสอนทุกวิชา

จะต้องอาศัยการเขียนเป็นเครื่องช่วยบันทึกความจำ จึงนับได้ว่าการเขียนเป็นรากฐานที่สำคัญในการเรียนวิชาต่าง ๆ การเขียนจึงถือได้ว่าเป็นการสื่อสารที่ซับซ้อนมากกว่าทักษะอื่น เพราะก่อนที่จะเขียนได้ ผู้เขียนต้องสามารถพังใจ และพูดได้เป็นอย่างดี การเขียนจึงเป็นเครื่องมือในการสื่อสารที่สามารถกำหนดความเข้าใจใช้แทนคำพูดในการสื่อสาร และสามารถใช้เป็นหลักฐานในการอ้างอิงได้ทั้งในอดีตร่วมถึงปัจจุบัน เพราะเนื่องจากเป็นหลักฐานที่คงทนตรวจสอบได้ถ้าหากมีการเก็บรักษาสภาพนั้นไว้ (กำชัย ทองหล่อ, 2537 และนพดล จันทร์เพ็ญ, 2539) เพราะฉะนั้นการเขียนสะกดคำจึงนับว่าเป็นความสำคัญอย่างยิ่ง ในการใช้ภาษา เป็นรากฐานของการเขียนถ้าเขียน สะกดคำผิดความหมายก็จะแปรเปลี่ยนไป หรืออาจจะไม่มีความหมายเลยก็ได้ ด้วยเหตุนี้การเขียนจึงมีความสำคัญเป็นอย่างมาก แต่การเขียนให้มีประสิทธิภาพเป็นสิ่งสำคัญ ผู้เขียนจะต้องเขียนให้ผู้อ่านอ่านได้ถูกต้องสื่อความหมายเข้าใจได้ตรงกันชัดเจน สิ่งที่สำคัญที่สุดในการเขียนให้มีประสิทธิภาพคือ การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องตามอักษรธิวัธีในภาษาไทย ในการเขียนนอกจากจะต้องคำนึงถึงเนื้อความตามจุดประสงค์ จำนวน syllable ถูกต้องตามหลักภาษาแล้ว ยังต้องคำนึงถึงการเขียนสะกดคำด้วย เพราะการเขียนสะกดคำที่ถูกต้อง จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจ ข้อความที่เขียนได้ถูกต้อง รวดเร็ว ทั้งจะช่วยให้เกิดทัศนคติที่ดีต่อผู้ที่อ่านข้อความที่เขียนนั้นด้วย (สุภาพ ดวงเพ็ชร, 2533) นอกจากนี้ยังทำให้ผู้เขียนเกิดความมั่นใจในตนเองการเขียนสะกดคำได้ ถูกต้องจึงเป็นสิ่งจำเป็นในการเรียนทุกวิชา และเป็นทักษะที่จำเป็นในการวางแผนฐานของ การเขียน ด้านอื่น ๆ แต่ในทางตรงกันข้าม ถ้าเขียนสะกดคำผิด ก็จะก่อให้เกิดผลเสียในด้านการใช้ภาษา คือ ผู้อื่นตีความหมายผิด ไม่เข้าใจข้อความที่เขียน ทำให้งานเขียนขาดประสิทธิภาพ และยังทำลายบุคลิกภาพของผู้เขียน คือจะทำให้ผู้อ่านมองความสามารถหรือคุณค่าของผู้เขียนต่ำลง (สาลินี ภูติกนิษฐ์, 2560)

การเขียนสะกดคำเป็นการเขียนโดยเรียงลำดับพยัญชนะ สระ วรรณยุกต์ รวมทั้งตัวสะกด ภายในคำหนึ่ง ๆ ได้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถาน การเขียนสะกดคำเป็นการฝึกทักษะการเขียนให้ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตสถานแก่ผู้เรียนและจะต้องให้ผู้เรียนเข้าใจกระบวนการประสมคำหลักเกณฑ์ที่จะเรียบเรียงลำดับตัวอักษรในคำหนึ่ง ๆ ให้ได้ความหมายที่ต้องการเพื่อจะนำไปใช้ในการสื่อสาร การเขียนสะกดคำให้ถูกต้องมีความสำคัญในเรื่องการสื่อความหมายหากเขียนสะกดผิดพลาด จะทำให้การสื่อความหมายผิดเพี้ยน เข้าใจไม่ตรงกันความสำคัญของการสะกดคำซึ่งได้มีนักวิชาการศึกษาให้ความหมายไว้ดังต่อไปนี้ วัฒนา บุรุกสิก (2551) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสะกดคำไว้ในเอกสารประกอบคำบรรยายการใช้ภาษาไทยเรื่องวิธีใช้ภาษาไทยว่าเรื่องของการเขียนตัวสะกดเป็นเรื่องสำคัญมาก ต้องระมัดระวังเป็นที่สุด เพราะการเขียนสะกดผิดนอกจากจะผิดหลักอักษรธิวัธีแล้ว ยังทำให้สื่อความหมายที่เข้าใจกันไม่ได้อีกด้วยนอกจากนี้ บุปผา บุญทิพย์ (2543) ยังได้กล่าวถึง ความสัมพันธ์ของการเรียนการสอนสะกดคำในเรื่องความรู้ทั่วไปทางภาษาไทย การใช้ภาษาไทยว่า การเขียนสะกดคำถือว่าเป็นการสื่อสารด้วยการเขียนถ้าเขียนสะกดคำผิดพลาด การสื่อสารจะไม่ชัดเจน ผู้รับสารจะไม่เข้าใจหรือทำให้เข้าใจผิดการเขียนคำให้ถูกต้องตามอักษรธิวัธีจึงต้องฝึกฝนและระมัดระวังอย่างละเอียด และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของนิตยา กาญจนะวรรณ, เสาวลักษณ์ อนันตศานต์ และทิพย์สุเนตร อนันมบุตร (2546) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการเขียนสะกดคำในเรื่องลักษณะและ

การใช้ภาษาไทยว่า การเขียนสะกดคำเป็นเรื่องสำคัญในการสื่อภาษาเขียนล้าเขียนผิดย่อทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป การฝึกให้นักเรียนเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเพื่อให้นักเรียนมีทักษะในการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึกนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่น โดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดการเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน

การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนอุทิสติก อาจเป็นปัญหาอย่างมากสำหรับกระบวนการเรียนรู้ เนื่องจากเนื้อหาสาระที่สอนในชั้นเรียนมักเป็นสาระการเรียนรู้ทางวิชาการ เช่น สาระการเรียนรู้ภาษาไทย ภาษาอังกฤษ และคณิตศาสตร์เป็นต้น จึงทำให้นักเรียนอุทิสติก อาจเรียนตามไม่ทันเพื่อน ครุจึงจำเป็นต้องกำหนดเนื้อหาที่จะสอนให้เหมาะสมกับนักเรียนดังกล่าว ส่วนของการจัดกิจกรรม สำหรับนักเรียนอุทิสติกเน้นให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติจริง กัญญาภรณ์ เหล็กมูล (2554) กล่าวว่าการทำบัตรคำหรือ สัญลักษณ์ติดในที่ต่าง ๆ การจัดสิ่งแวดล้อมให้เหมาะสม สอนให้ปฏิบัติตามระเบียบ สอนให้รู้จักการเก็บรักษาของ จัดให้นั่งแควนห้าด้านใน เลือกเด็กปกติที่ไม่เกรนรึคู่ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ผดุง อารยะวิญญาณ (2542) ได้กล่าวไว้ว่าหลักการสอน นักเรียนอุทิสติกการสื่อสารกับนักเรียนควรชัดเจน กระชับ ครุต้องมั่นใจว่านักเรียน เข้าใจ และมีการวางแผนการสอนที่ละเอียด ซึ่งในแต่ละขั้นตอนครุจะต้องเข้าไปช่วยเพื่อให้เด็กทำ ให้ได้ การช่วยเหลือนี้ครุจำเป็นต้องใช้เทคนิคที่เหมาะสม เพื่อให้เด็กทำได้ในระยะแรกครุต้องช่วย ทุกขั้นตอน และลดลงเมื่อเด็กทำได้มากขึ้น ดังนั้นการเรียนการสอนควรสอดคล้องกับความยากง่าย ของเนื้อหาวิชา ใช้เทคนิคการสอนที่เหมาะสมกับความสามารถของนักเรียนและเนื้อหาวิชา ให้นักเรียนมีส่วนร่วมในกิจกรรมมากที่สุดเท่าที่จะทำได้มีการประเมินผลความก้าวหน้าของนักเรียน อย่างสม่ำเสมอและเป็นระบบ ดังนั้นการสอนนักเรียนอุทิสติกจึงต้องสอนทีละชั้น โดยแต่ละชั้นนั้น ต้องมีความต่อเนื่องทำการสอนช้า ๆ ฝึกบ่อย ๆ การที่ให้นักเรียนได้ ทำช้า ๆ และฝึกบ่อย 1 นั้นจะทำให้นักเรียนเกิดความชำนาญและความถูกต้อง

จากข้อมูลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเขียนสะกดคำในภาษาไทยเป็นปัญหาที่นักเรียนทุกคน ไม่ว่าจะเป็นนักเรียนปกติ หรือนักเรียนที่มีความต้องการจำเป็นพิเศษ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง นักเรียนอุทิสติก ย่อมมีความยากลำบากในการเขียนสะกดคำมากกว่าเด็กปกติเป็นอย่างมาก ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาและพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำภาษาไทยให้กับนักเรียนอุทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา จำนวน 5 คน โดยใช้สื่อจอทัชมาพาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด เพื่อปรับปรุงและพัฒนาในเรื่องความสามารถการเขียนสะกดคำแม่ ก ก ของนักเรียนอุทิสติก

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำแม่ ก ก ของนักเรียนอุทิสติกโดยใช้สื่อจอทัชมาพาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด

2.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำแม่ ก ก ของนักเรียนอุทิสติกก่อน และหลังการใช้สื่อจอทัชมาพาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด

3. ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

- 3.1 สื่อจอหรรษาพางค์กับแบบฝึกหัด ช่วยทำให้นักเรียนอุทิสติกมีความสามารถ การเขียนสะกดคำแม่ก กาได้ดีขึ้น
- 3.2 สื่อจอหรรษาพางค์กับแบบฝึกหัด เป็นอีกแนวทางหนึ่งในการจัดการเรียนการสอนนักเรียนอุทิสติกในการเขียนสะกดคำแม่ก กา

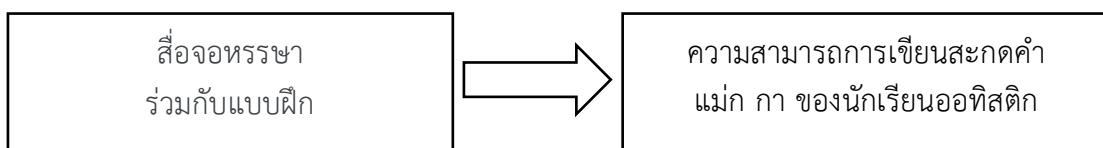
4. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบกึ่งทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยดังนี้ ประชากร คือ นักเรียนอุทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา จำนวน 11 คน กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนอุทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา จำนวน 5 คน ได้มาโดยวิธีการเลือกแบบเจาะจง ตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรต้น ได้แก่ สื่อจอหรรษาร่วมกับแบบฝึก

ตัวแปรตาม ได้แก่ ความสามารถการเขียนสะกดคำ แม่ก กา ของนักเรียนอุทิสติก การจัดการเรียนรู้

กรอบแนวคิดของการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดการเรียนรู้การสะกดคำ แผนการเรียนรู้ที่ออกแบบเพื่อพัฒนาทักษะ การเขียนสะกดคำ จำนวน 12 แผน

2. แบบทดสอบการเขียนสะกดคำ ใช้วัดความสามารถก่อนและหลังเรียน (Pre-test และ Post-test)

3. สื่อจอหรรษาพางค์ก ที่พัฒนาขึ้นโดยเฉพาะ

การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ก่อนนำเครื่องมือไปใช้จริง ผู้วิจัยได้นำแบบฝึกหัดและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ มาตราแม่ก กา ให้ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยใช้วิเคราะห์ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (IOC) ได้ค่าดัชนีอยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ซึ่งอยู่ในระดับที่สามารถยอมรับได้

จากนั้นจึงนำเครื่องมือไปทดลองใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวนที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่ม ตัวอย่างจริง จำนวน 5 คน และนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ด้วยสูตร Kuder-Richardson 20 (KR-20) ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.83 ซึ่งอยู่ในระดับดี แสดงว่า เครื่องมือมีความมั่นคงและสามารถใช้วัดได้อย่างมีประสิทธิภาพ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบฝึกหัดและแบบทดสอบการเขียนสะกดคำตามแม่ ก ก้า ได้ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) โดยผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน และได้นำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างจริง จำนวน 5 คน เพื่อตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตร KR-20 ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.82 ซึ่งอยู่ในระดับดี การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

2. ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูล

2.1 ดำเนินการทดสอบก่อนเรียนกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นนักเรียนนักเรียนอุทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา

2.2 นำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำไปทดสอบกับนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างก่อนการสอน (Pretest) โดยครูจะเป็นผู้อ่านคำสั่ง แล้วให้นักเรียนเขียนสะกดคำ

2.3 ผู้วิจัยดำเนินการทดลองโดยจัดกระบวนการเรียนการสอนอ่านสะกดคำสำหรับนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP) ที่มีกระบวนการสอนโดย โดยใช้สื่อจอทรรษาพางสะกดร่วมกับแบบฝึกหัดจำนวน 12 แผน รวมเป็นเวลา 12 ชั่วโมง ระยะเวลา 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน ได้แก่วัน วันจันทร์ วันอังคาร และวันพุธ ครั้งละ 50 ชั่วโมง รวม 12 ครั้ง รายละเอียดดังนี้

ตารางที่ 1 แผนการสอนเฉพาะบุคคล (IIP)

ครั้งที่	แผนการจัดการเรียนรู้ที่	เนื้อหา	ระยะเวลา
1	ทดสอบก่อนเรียน	คำแม่ ก ก้า 10 คำ ได้แก่ ขา กานา ตา แม่ ปู หนู ตู หนู และ ตะปู	จันทร์(09.30-10)
2	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า ขา	อังคาร(09.30-10)
3	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า ก้า	พุธ(09.30-10.00)
4	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า นา	จันทร์(09.30-10)
5	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า ตา	อังคาร(09.30-10)
6	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า แม่	พุธ(09.30-10.00)
7	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า ปู	จันทร์(09.30-10)
8	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า หนู	อังคาร(09.30-10)
9	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า ตู	พุธ(09.30-10.00)
10	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า หนู	จันทร์(09.30-10)
11	การเขียนสะกดคำแม่ ก ก้า	คำแม่ ก ก้า ตะปู	อังคาร(09.30-10)
12	ทดสอบหลังเรียน	คำแม่ ก ก้า 10 คำ ได้แก่ ขา กานา ตา แม่ ปู หนู ตู หนู และ ตะปู	พุธ(09.30-10.00)

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. เพื่อพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำมาตราแม่ก กากของนักเรียนอุทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา โดยใช้สื่อจอทรรษาพำนักดูแลร่วมกับแบบฝึกหัด โดยหาค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่ามัธยฐาน

2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำมาตราแม่ก กาก ของนักเรียน อุทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 6/3 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนสงขลาพัฒนาปัญญา โดยใช้สื่อจอทรรษาพำนักดูแลร่วมกับแบบฝึกหัด วิเคราะห์ข้อมูลโดย ใช้สถิติ The Wilcoxon Matched Pairs Signed – Ranks Test

3. ศึกษาพัฒนาการความสามารถการอ่านสะกดคำ แม่ก กาก ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนโดยใช้สื่อจอทรรษาพำนักดูแลร่วมกับแบบฝึกหัด นำไปเทียบกับเกณฑ์ที่กำหนด ดังนี้

คะแนนระหว่าง 8-10 คะแนน หมายถึง มีความสามารถการอ่านในระดับดีมาก

คะแนนระหว่าง 5-7 คะแนน หมายถึง มีความสามารถการอ่านในระดับดี

คะแนนระหว่าง 2-4 คะแนน หมายถึง มีความสามารถการอ่านในระดับพอใช้

คะแนนระหว่าง 0-1 คะแนน หมายถึง มีความสามารถการอ่านในระดับปรับปรุง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ผู้วิจัยดำเนินการทดลองตามแบบแผนการทดลอง One Group Pretest – Posttest Design (ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ, 2538)

สถิติพื้นฐานในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. ค่ามัธยฐาน (Median)

2. ค่าพิสัยกว่าไตรล (Inter Quartile Range)

$$IQR = Q3 - Q1$$

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบ คือ สถิตินอนพารามեตริกของวิลโคลสัน (The Wilcoxon Matched-Pairs Signed-Ranks Test) ใช้สูตรดังนี้

$$D = Y-X$$

เมื่อ D แทน ค่าความแตกต่างระหว่างคะแนนก่อนและหลังการทดลอง

X แทน คะแนนจากการทดสอบ.....ก่อนการทดลอง

Y แทน คะแนนจากการทดสอบ.....หลังการทดลอง

5. ผลการวิจัย

การพัฒนาการความสามารถการเขียนสะกดคำแม่ก กาก ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน โดยใช้บทเรียนสื่อจอทรรษาพำนักดูแลร่วมกับแบบฝึกหัด มีรายละเอียดของผลการวิจัย ดังนี้

ตารางที่ 1 ความสามารถในการเขียนสะกดคำแม่ ก กา ของนักเรียนอุทิสติกโดยใช้สื่อจากพรรษา พาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด

นักเรียน (คนที่)	คะแนนก่อน เรียน (10 คะแนน)	ระดับ	คะแนนหลังเรียน (10 คะแนน)	ระดับ
1	2	พอใช้	8	ดีมาก
2	2	พอใช้	9	ดีมาก
3	3	พอใช้	9	ดีมาก
4	4	พอใช้	9	ดีมาก
5	4	พอใช้	10	ดีมาก
Mdn	3		9	
IQR	5		2	

จากการที่ 1 พบว่าคะแนนความสามารถในการเขียนสะกดคำแม่ ก กา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนขั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เรียนโดยใช้บทเรียนสื่อจากพรรษาร่วมกับแบบฝึกหัด ก่อนสอนอยู่ระหว่าง 2-4 คะแนน มีความสามารถในการเขียนอยู่ในระดับพอใช้ แต่หลังจากที่ได้รับการสอนโดยใช้บทเรียนสื่อจากพรรษาร่วมกับแบบฝึกหัดแล้ว ปรากฏว่า มีคะแนนอยู่ระหว่าง 8-9 คะแนน ซึ่งอยู่ในระดับดีมาก

การเปรียบเทียบความสามารถในการอ่านสะกดคำแม่ ก กา ก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้บทเรียนสื่อประเมินร่วมกับแนวคิดพหุสัมพัทธ์ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการอ่าน เรียน โดยใช้วิธี แบบทดสอบ The Wilcoxon matched pairs - signed - rank test ดังรายละเอียด ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถในการเขียนสะกดคำแม่ ก กา ของนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียน ก่อนและหลังเรียน โดยใช้บทเรียนสื่อจากพรรษาร่วมกับแบบฝึกหัด

นักเรียน (คนที่)	คะแนน (คะแนนเต็ม 10 คะแนน)		ผลต่าง ของคะแนน $D = Y - \bar{X}$	ลำดับที่ ความ แตกต่าง	ลำดับตามเครื่องหมาย	
	ก่อนเรียน ($\bar{X}$)	หลังเรียน (Y)			บวก	ลบ
1	2	8	6	3	+3	-
2	2	9	7	5	+5	-
3	3	9	6	3	+3	-
4	4	9	5	1	+1	-
5	4	10	6	3	+3	-
				T+=+15	T-= 0	

จากตารางที่ 2 พบว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำ แม่ ก กา ของนักเรียนอุทิสติก โดยใช้สื่อจากพหุภาษาร่วมกับแบบฝึกหัดก่อนและหลังเรียน แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 โดยหลังเรียนนักเรียนที่มีความบกพร่องทางการเรียนรู้ด้านการเขียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำแม่ ก กา สูงกว่าก่อนเรียน

7. อภิปรายผลการวิจัย

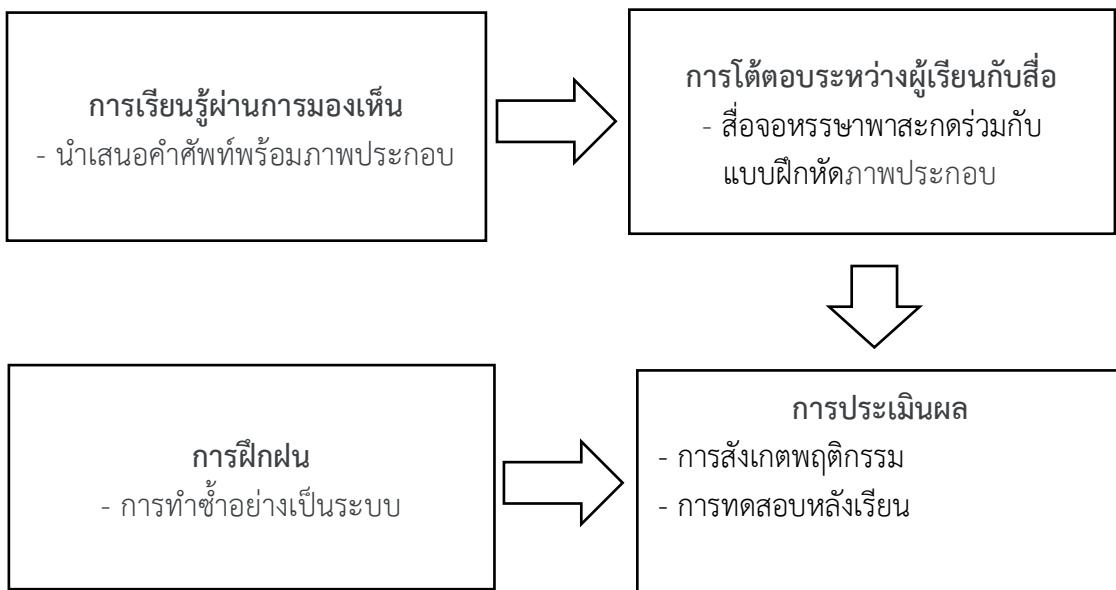
จากการวิจัยการพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำมาตรฐานแม่ ก กา ของนักเรียนอุทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อจากพหุภาษาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

7.1 ผลการวิจัยพบว่า ความสามารถการเขียนสะกดคำมาตรฐานแม่ ก กาของนักเรียนอุทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 หลังใช้สื่อจากพหุภาษาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัดสูงกว่าก่อนใช้สื่อจากพหุภาษาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด ซึ่งแสดงให้เห็นว่าสื่อจากพหุภาษาสะกดและแบบฝึกหัดพัฒนาการเขียนสะกดคำของนักเรียนอุทิสติกได้สูงขึ้นและอยู่ในระดับดีมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อาพร ตรีสุน และวนชัย จันทรากุล (2565) ที่กล่าวว่า การพัฒนาด้านการเขียน โดยใช้สื่อกลิวิธิ์ผ่านการมอง (visual supports) ผ่านชุดการเรียนรู้รักการเขียน (love-writing learning kit) ที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้น โดยมีแบบฝึกหัด ใบงาน บัตรภาพ บัตรคำที่เน้นให้มี รูปภาพในชีวิตประจำวันประกอบสามารถดึงดูดความสนใจของนักเรียน มีการสื่อสารกันมากขึ้น โดยการจัดกิจกรรมให้กับนักเรียนมีให้เน้นให้นักเรียนได้ฝึกเขียนสะกดคำ ซึ่งจะเน้นให้นักเรียนมีการปฏิบัติ และกระทำซ้ำ ๆ เพื่อให้นักเรียนเกิดหลักการเขียนสะกดคำได้

7.2 ผลการเปรียบเทียบความสามารถการเขียนสะกดคำมาตรฐานแม่ ก กา ของนักเรียนอุทิสติกชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก่อนและหลังใช้สื่อจากพหุภาษาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด พบร่วมกับความสามารถของนักเรียนอุทิสติกหลังใช้สื่อจากพหุภาษาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัดสูงกว่าก่อนใช้สื่อจากพหุภาษาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ อาจเนื่องจากกิจกรรมพัฒนาความสามารถด้านการเขียนที่ผู้วิจัยได้จัดทำแผนการสอน และแบบฝึกหัด จะเน้นให้นักเรียนเขียนเป็นขั้นตอนได้ลงมือปฏิบัติซ้ำ ๆ ทักษะด้านการเขียนเป็นทักษะที่ซับซ้อนที่สุดในทางภาษา การสอนเขียนแก่นักเรียนอุทิสติกมีหลักการและวิธีการไม่แตกต่างไปจากหลักการและวิธีการที่ใช้กับนักเรียนปกติมากนัก ครูผู้สอนสามารถนำมาระบุรุษให้เกิดความหมายสมกับความต้องการ และความสามารถของนักเรียนอุทิสติกสิ่งที่แตกต่างอย่างเห็นได้ชัด คือการทำงานของกล้ามเนื้อเล็ก เช่น กล้ามเนื้อนิ้วมือ ซึ่งจำเป็นในการจับดินสอ กล่าวคือ นักเรียนอุทิสติกมีพัฒนาการทางกล้ามเนื้อนิ้วมือด้อยกว่านักเรียนปกติ แต่อย่างไรก็ตามนักเรียนที่อุทิสติกก็มีความพร้อมในการเขียน หากได้รับการเตรียมความพร้อมมาก่อน

8. องค์ความรู้ใหม่

จากการวิจัยเรื่อง การพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำมาตรฐานแม่ ก กา ของนักเรียนอุทิสติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อจากพหุภาษาสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด สรุปองค์ความรู้จาก การวิจัยได้ดังนี้

ภาพที่ 1 แผนภาพองค์ความรู้ใหม่: กระบวนการเรียนรู้การเขียนสะกดคำภาษาไทย
ผ่านสื่อจอหรรษาพางสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด

จากแผนภาพนี้แสดงกระบวนการการพัฒนาความสามารถการเขียนสะกดคำมาตรฐาน แม่ก กา ของนักเรียนอุทิศติก ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้สื่อจอหรรษาพางสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด แบ่งเป็น 4 ขั้นตอนหลักที่เชื่อมโยงกัน ดังนี้ เป็นการเรียนรู้ผ่านการมองเห็น เริ่มจากการนำเสนอคำศัพท์พร้อมภาพประกอบ เพื่อสร้างการเขื่อมโยงระหว่างคำกับภาพในความคิดของผู้เรียน ต่อมาจะ เป็นการการติดต่อบรรหว่างผู้เรียนกับสื่อประกอบด้วยการใช้สื่อจอหรรษาพางสะกดร่วมกับแบบฝึกหัด ซึ่งเป็นการเสริมการเรียนรู้ด้วยการฟังและการทำแบบฝึกหัด ลำดับต่อมาเป็นการฝึกฝน เน้นการทำซ้ำอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เกิดความคล่องแคล่วและความแม่นยำในการเขียนสะกดคำ และลำดับสุดท้ายเป็นการประเมินผล มีการวัดผลการเรียนรู้ผ่านวิธีการสังเกตพฤติกรรมระหว่างเรียนและการทดสอบหลังเรียน เพื่อประเมินประสิทธิภาพของกระบวนการเรียนรู้ ซึ่งกระบวนการทั้งหมดนี้แสดงให้เห็นถึงองค์ความรู้ใหม่ที่ได้จากการวิจัย ซึ่งเป็นวิธีการเชิงระบบในการพัฒนาทักษะการเขียนสะกดคำภาษาไทยที่มีประสิทธิภาพ โดยผสมผสานทั้งการเรียนรู้ผ่านการมองเห็น การฟัง การปฏิบัติ และการประเมินผลอย่างเป็นขั้นตอน

9. ข้อเสนอแนะ

9.1 ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

9.1.1 จากการวิจัยพบว่าด้านการพัฒนาหลักสูตรสถานศึกษา มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ในระดับมาก ดังนั้น สถานศึกษาควรส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการสื่อสารและจัดเก็บข้อมูล เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและความสะดวกในการปฏิบัติงาน ตลอดจนพัฒนาเป็นแนวปฏิบัติที่ดี สำหรับบุคลากร

9.1.2 จากการวิจัยพบว่า ด้านการวัดผล ประเมินผลค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ดังนั้น สถานศึกษาควรสนับสนุนให้ครุภัติทำแผนการวัดและประเมินผลในแต่ละรายวิชา เพื่อกำหนด แนวปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นระบบในกระบวนการวัดและประเมินผล

9.2 ข้อเสนอแนะสำหรับผู้ปฏิบัติ

9.2.1 นำเสนอคำศัพท์พร้อมภาพประกอบควรชัดเจน เข้าใจง่าย และสอดคล้องกับ บริบทการใช้คำศัพท์นั้นๆ

9.2.2 ควรจัดลำดับกิจกรรมการเรียนรู้ตามขั้นตอนในแผนภาพอย่างเป็นระบบ

9.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

9.3.1 ควรศึกษาสืบjourney ของบรรดาผู้ใช้ระบบกับแบบฝึกหัดกับนักเรียนอุทิสติกใน ระดับชั้นอื่น ๆ

10. บรรณานุกรม

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2533). แนวทางจัดทำแผนการเรียนรู้หลักสูตรประถมศึกษา และมัธยมศึกษา ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533. กรุงเทพฯ : คุรุสภาลาดพร้าว.

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551. กรุงเทพฯ : ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.

กัญญาภรณ์ เหล็กมูล. (2554). การจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนอุทิสติก. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์การศึกษาไทย.

ทิพร์ทุนทร อนันมบุตร.(2562). การอ่านเพื่อการวิเคราะห์. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย รามคำแหง.

นพดล จันทร์เพ็ญ. (2539). การใช้ภาษาไทย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : แสงศิลป์การพิมพ์.

นิตยา กาญจนวนรรณ, เสาวลักษณ์ อันนัตศานต์ และพิพิญสุเนตร อนันมบุตร. (2546). ลักษณะการใช้ ภาษาไทย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

บุปผา บุญพิทย์. (2543). การเขียน. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ผดุง อารยะวิญญุ. (2542). การศึกษาสำหรับเด็กที่มีความต้องการพิเศษ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : แวนแก้ว.

ล้วน สายยศ และอังคณา สายยศ. (2538). เทคนิควิจัยทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : สุวิรยาสัน.

วัฒนา บุรุสสิกร. (2551). การเขียนสะกดคำ. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.

วัฒนา บุรุสสิกร. (2551). วิธีใช้ภาษาไทย: เอกสารประกอบคำบรรยาย. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สาลินี ภูติกนิษฐ์. (2560). การศึกษาผลลัมภุทธิ์และความคงทนในการเขียนสะกดคำภาษาไทยของ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนโดยใช้เกมและไม่ใช้เกม. วิทยานิพนธ์การศึกษา มหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาไทย. บัณฑิตวิทยาลัย : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อาพร ตรีสูน และวันชัย จันทการกุล. (2565). การพัฒนาทักษะด้านการเขียนสำหรับนักเรียนที่มี ภาวะอุทิชเมสเปกตรัมโดยใช้ชุดการเรียนรู้รักการเขียน. วารสารวิจัยและพัฒนา การศึกษาพิเศษ. 11(2). 73-74.